

end et Par Dage til Svarets Udarbejdelse; Taletiden er 5 Minutter baade for Spørgeren og Ministeren, hvortil kommer henholdsvis 2 og 5 Minutter til supplerende Spørgsmaal og Svar; andre Medlemmer kan ikke tage Del i Forhandlingen, og der kan ikke fattes nogen Beslutning; derimod har man ikke villet afskære Spørgeren fra kort at begrunde sit Spørgsmaal. — Forslaget imødekommer desuden et under tidligere Forhandlinger fremsat Ønske om Adgang til at anmode om skriftligt Svar paa indsendte Spørgsmaal. Ministeren kan her, ligesom naar Anmodningen gaar ud paa et mundtligt Svar, meddele, at han ikke er i Stand til at besvare Spørgsmaalet, men ellers vil Udvalget anse 8 Dage for en rimelig Frist til Besvarelsen, og man vilde finde det praktisk, at Svaret tilsendes Formanden i 2 Eksemplarer.

Et tredje Emne, der har været Genstand for omfattende Drøftelse, er Reglerne for motiverede Dagsordener. Vedtagelsen af en Paastand eller — som Benævnelsen nu bliver — et *Forslag* om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen indebærer efter Forretningsordenens historiske Udgangspunkt, der stedse har faaet Tilslutning af Tingets Formænd, en Afvisning af den paagældende Sag, altsaa eventuelt et Lovforslags Bortfald. Men samtidig med, at Dagsordensinstituttet mere og mere er blevet et Mittel til Tilkendegivelser om Regeringens Politik (Tillids- eller Mistillidsvota), har der vist sig praktisk Trang til at udtale Tillid, uden at den nævnte Følge indtraadte, og man har da benyttet den Udvej udtrykkelig at stille Forslag om Sagens fortsatte Behandling. Denne Praksis foreslaas stadfæstet ved Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 23. Derimod er Udvalget veget tilbage for, som det er sket i flere fremmede Forretningsordener, at opstille særlige Afstemningsregler for motiverede Dagsordener og har ment indtil videre at kunne lade det bero ved Forretningsordenens almindelige Bestemmelser herom.

I Anledning af det ved flere Lejligheder rejste Spørgsmaal, om Formanden maatte have Hjælp til at afvise et For-

slag til en motiveret Dagorden, der ikke vedrører den foreliggende Sag, ønsker Udvalget om dette Emne yderligere at bemærke, at et saadant Forslag efter Udvalgets Opfattelse maa staa i Forbindelse med den behandlede Sag og i modsat Fald vil kunne afvises af Formanden som Forhandlingsleder.

En ny Bestemmelse, hvorved der formentlig kan indvindes ikke saa lidt Tid, er indført i Forretningsordenens § 10. Ændringsforslag Nr. 11 foreskriver nemlig, at Lovforslag forelægges *skriftligt* for Tinget, medmindre Ministeren eller vedkommende Medlem udtrykkelig udtaler Ønske om mundtlig Forelæggelse. Man tænker sig Sagen gennemført saaledes, at de Bemærkninger, hvormed Forslagsstilleren ønsker at indbringe sit Forslag for Tinget, fremsendes sammen med Lovforslaget og optages i Tidenden den Dag, Forslaget anmeldes.

En anden Ændring med tidsøkonomisk Formaal er Forslaget under Nr. 29, hvorved man giver Formanden en lidt videre Bemyndigelse, end Forretningsordenen nu hjemler, til at erklære et Afstemningspunkt for afgjort uden formelig Afstemning.

Ved Udarbejdelsen af den første Forretningsorden for Folketinget blev der optaget Regler om Kugleafstemning, ligesom der havde været det i Forretningsordenen for den grundlovgivende Rigsforsamling, men de gav begge Steder Anledning til stærk Meningsbrydning og er, som de nu staaar, tydelig Udtryk for et Kompromis. Da Bestemmelserne kun er anvendt een eneste Gang i Rigsdagens Historie, nemlig 1893 ved Valget af Bureauchef, der dengang foretoges direkte af Tingene, har man ment, at de nu burde tages ud af Forretningsordenen (Ændringsforslag Nr. 31).

§ 29, der ligeledes gaar tilbage til Stændertiden, og som oprindeligt forbød Oplæsning af skrevne Udarbejdelser — særlig for at hindre fremmed Paavirkning af Forhandlingen —, senere ogsaa af trykte, men som i 1918 fik sin nuværende Form,